

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Ing. V. H.**, bytem xxx, xxx, zast. JUDr. Janem Hájkem, advokátem se sídlem Masarykova 43, Ústí nad Labem, proti žalované: **Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě**, se sídlem Sokolská 15, Praha 2, zast. Mgr. Martinem Sadílkem, advokátem se sídlem Štěpánská 39, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí představenstva České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 16. 2. 2012, čj. R1201-09,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž byla žalobci pozastavena autorizace pro obor Stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, specializace stavby zdravotně technické.

Žalobce v žalobě uvádí, že § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „autorizační zákon“), umožňuje žalované pozastavit autorizaci žalobce, bylo-li proti němu zahájeno trestní řízení pro trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem jeho činnosti; žalovaná musí zvážit, jak rozhodne a své rozhodnutí odůvodnit. Napadené rozhodnutí však odůvodněno nebylo, jelikož žádnou část rozhodnutí nelze za náležité odůvodnění považovat. Konkrétní zdůvodnění nepředstavuje ani tvrzení žalované, že využila svého oprávnění vzhledem k závažnosti následků, které mohou v souvislosti se spácháním trestného činu nastat, neboť není uvedeno, o jaké následky se má jednat, jaké následky mohou nastat, natož v čem má spočívat jejich závažnost. Podle žalobce

je třeba přihlédnout k tomu, že stavovský soud žalované usnesením ze dne 2. 2. 2012 přerušil disciplinární řízení, v němž mělo být rozhodnuto o disciplinárním provinění žalobce. Přerušení řízení je zdůvodněno tím, že žalobce je v téže věci trestně stíhán. Dále žalobce namítá, že určení doby, do které má být autorizace pozastavena, je v napadeném rozhodnutí nesrozumitelné. Právní moc nenabývá trestní řízení, ale jen rozhodnutí. Autorizační zákon určuje dobu vynesení pravomocného rozhodnutí.

Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě uvedla, že jí autorizační zákon v daném případě umožňuje pozastavit žalobci autorizaci, poněvadž žalobce se jedná, ve kterém orgány činné v trestním řízení spatřují trestný čin, dopustil jako autorizovaná osoba; odborné znalecké posudky zpracované žalobcem byly opatřeny jeho autorizačním razítkem a osvědčením o jeho autorizaci. Žalovaná navrhla soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

Žalobce v replice konstatuje, že žalovaná ve svém vyjádření nereaguje na to, co je podstatou žaloby, a nelze se k ní proto vyjádřit. Žalobce dále navrhuje, aby soud provedl důkaz usnesením žalovaného ze dne 2. 2. 2012, nejen protokolem.

Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 51 odst. 1 s. ř. s., rozhodl soud bez nařízení jednání, když žalobce s tímto výslovně souhlasil a žalovaná se k této otázce k výzvě soudu nevyjádřila, čímž se má za to, že s takovým postupem souhlasí.

Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:

Dne 27. 4. 2011 zahájeno trestní stíhání žalobce pro zločiny dotační podvod a zneužití pravomoci úřední osoby. V přípise ze dne 6. 7. 2011 žalovaná zodpověděla dotazy Policie ČR a uvedla, že posouzení odborného znaleckého posudku pro ocenění není v kompetenci žalované dle autorizačního zákona. Ze stanoviska legislativní komise žalované ze dne 13. 7. 2011 plyne, že autorizovaný inženýr může orazítkovat jím zpracovaná odborná stanoviska, vyjádření, dokumentace a posudky v rozsahu oboru, pro který mu byla udělena autorizace; autorizovaný technik však uvedené činnosti není oprávněn vykonávat. Správní spis dále obsahuje protokol o ústním jednání ze dne 14. 7. 2011, v němž členové dozorčí komise žalované shledali užití autorizačního razítka žalobcem ve 14 odborně znaleckých posudcích za neoprávněné. Součástí protokolu je vyjádření žalobce, v němž uvedl, že si své pochybení uvědomuje a že se v budoucnu této chyby vyvaruje. Z protokolu o ústním jednání ze dne 2. 2. 2012 vyplývá, že disciplinární řízení o disciplinárním provinění žalobce bylo z důvodu vedeného trestního stíhání v téže věci přerušeno.

Žalobou napadeným rozhodnutím byla žalobci do doby nabytí právní moci o ukončení trestního řízení vedeného proti žalobci pozastavena autorizace pro obor stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, specializace stavby zdravotně technické, podle § 11 odst. 2 písm. a) autorizačního zákona. Žalobce se měl dle zahájeného trestního řízení dopustit trestných činů – dotační podvod, zneužití autorizačního razítka a vydání nepravdivé veřejné listiny, a to v přímé souvislosti s výkonem povolání autorizované osoby. Vzhledem k závažnosti následků, které mohou v souvislosti se spácháním trestného činu nastat, využila žalovaná svého práva a předmětnou autorizaci žalobci pozastavila.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 11 odst. 2 písm. a) autorizačního zákona může Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě autorizované osobě pozastavit autorizaci, bylo-li proti autorizované osobě v souvislosti s výkonem její činnosti zahájeno trestní řízení pro trestný čin, a to až do vynesení pravomocného rozhodnutí.

K námitce, že napadené rozhodnutí nebylo odůvodněno, soud uvádí následující. Jak žalobce správně uvedl, žalovaná byla oprávněna (nikoli povinna) pozastavit autorizaci žalobce za situace, kdy proti němu bylo zahájeno trestní stíhání v souvislosti s výkonem jeho činnosti. Pozastavení autorizace žalobce bylo v napadeném rozhodnutí odůvodněno stroze, soud jej však shledal dostatečným. Z napadeného rozhodnutí plyne, že o pozastavení autorizace bylo rozhodnuto na základě podnětu policie, po jeho projednání představenstvem žalované. Žalobce se měl dle zahájeného trestního stíhání dopustit trestných činů v přímé souvislosti s výkonem jeho povolání jako autorizované osoby; žalovaná proto pozastavila autorizaci žalobce vzhledem k závažnosti následků, které mohou v souvislosti se spácháním trestného činu nastat. O závažnosti trestných činů (a jejich následků), pro které bylo zahájeno trestní stíhání žalobce a pro něž byla jeho autorizace pozastavena, nelze dle názoru soudu pochybovat.

Ze správního spisu je zřejmé, že policie sdělila žalované, že s žalobcem bylo zahájeno trestní stíhání a současně žalovanou požádala o zodpovězení několika konkrétních dotazů, týkajících se používání autorizačních razítek a kompetencí žalobce. Žalovaná k dotazům policie sdělila, že zpracování posudků, odborných vyjádření, odborně znaleckých posudků není vybranou činností ve výstavbě – nemusí je zpracovávat autorizovaná osoba. Dále uvedla, že není nadána posuzovat a stanovovat hodnoty stavby; posouzení odborného znaleckého posudku pro ocenění staveb tedy není v kompetenci žalované podle autorizačního zákona. Povinnosti související s používáním autorizačního razítka jsou stanoveny v § 13 odst. 3, 4 a 5 autorizačního zákona. Podrobnější úpravu obsahují Pravidla pro používání razítka při výkonu povolání autorizovaného inženýra a autorizovaného technika vydaná představenstvem žalované ve formě stavovského předpisu. Z uvedených odpovědí je patrné, že žalobce jako autorizovaný technik neměl oceňování staveb ve své kompetenci, a nebyl tak oprávněn odborně znalecké posudky ke zjištění hodnoty stavby dle předpisů pro stanovení ceny obvyklé v místě a čase opatřovat autorizačním razítkem. V uvedeném jednání žalobce lze spatřovat naplnění znaků několika trestných činů, z nichž byl žalobce také obviněn.

Soud dodává, že samotné usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ve správním spise založeno není. Z žádosti policie ze dne 19. 5. 2011 vyplývá, že proti žalobci bylo vzneseno obvinění z trestného činu dotačního podvodu a zneužití pravomoci úřední osoby, zatímco podle napadeného rozhodnutí se měl žalobce dopustit více trestných činů. Soud se uvedeným nesouladem nezabýval, poněvadž žalobní námitky proti tomu nesměřovaly, a nejedná se tak o předmět žalobního přezkoumání. Primárně jde o to, že žalobce jako autorizovaný technik v oboru Stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, specializace stavby zdravotně technické, neoprávněně užíval autorizační razítko k vydávání odborně znaleckých posudků, jimiž byla zjišťována hodnota staveb. Žalobce si musel být vědom, příp. měl si být vědom, že k oceňování staveb není oprávněn a že autorizační razítko nemůže daným způsobem používat. Uvedenému závěru svědčí obsah správního spisu, konkrétně 14 odborně znaleckých posudků ke stanovení hodnoty stavby opatřených podpisem a razítkem žalobce, a dále vyjádření žalobce, jímž své pochybení v tomto směru sám uznal při ústním jednání konaném dne 14. 7. 2011, o němž byl sepsán protokol. Žalobce se tedy dopustil zneužití autorizačního razítka, což představuje závažné porušení právních předpisů.

Skutečnost, že žalobce závažně porušil právní předpisy a opatřil odborně znalecké posudky týkající se zjištění hodnoty staveb autorizačním razítkem, přestože taková činnost není v kompetenci autorizovaného technika, mohla zcela zřejmě vyvolat závažné následky a negativně se dotknout práv a oprávněných zájmů třetích osob. Otisk razítka je totiž povinnou součástí označení listin, které jsou podle § 13 odst. 5 autorizačního zákona veřejnými listinami; u takových listin je konstruována vyvratitelná právní domněnka o jejich pravdivosti a o pravdivosti jejich obsahu.

Soud nepřisvědčil námitce žalobce o nezbytnosti přihlédnout k tomu, že disciplinární řízení žalobce bylo přerušeno. Rozhodnutí v disciplinárním řízení nelze směřovat s rozhodnutím dle § 11 odst. 2 písm. a) autorizačního zákona, jelikož se jedná o dvě samostatná a na sobě zcela nezávislá řízení, resp. rozhodnutí. V rámci disciplinárního řízení se rozhoduje o uložení disciplinárního opatření za disciplinární provinění spáchané autorizovanou osobou; proti takovému rozhodnutí je možno podat odvolání. Podle § 20 odst. 2 písm. a) disciplinárního a smírčího řádu České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě je stavovský soud povinen řízení přerušit, zjistí-li, že je proti disciplinárně obviněnému v téže věci vedeno trestní řízení. V ustanovení § 10 a násl. autorizačního zákona, tj. i v případě pozastavení autorizace dle § 11 odst. 2 písm. a), zákonodárce stanovil, za jakých podmínek autorizace zaniká, může být odejmuta či pozastavena. Jde o zákonný následek, který nastane v případě naplnění zákonem předvídaných okolností, jehož smyslem je v daném případě zajistit, aby autorizovaná osoba, proti níž je vedeno trestní stíhání pro trestné činy spáchané v souvislosti s výkonem jejího povolání, nemohla do doby vydání pravomocného rozhodnutí o ukončení trestního stíhání vykonávat činnosti, pro které jí byla autorizace udělena. Soud v této souvislosti dále zdůrazňuje, že uvedený žalobní bod je nekonkrétní a obecný; žalobce z něj nic nedovodil; neuvedl, z jakého důvodu by měl soud k přerušení řízení přihlédnout.

Nedůvodná je žalobní námitka, dle níž je nesrozumitelné určení doby, do které má být žalobci pozastavena autorizace. Soud připouští, že žalovaná v napadeném rozhodnutí užila poněkud neobratnou formulaci; lze z ní však dovodit, že míří na právní moc rozhodnutí. Užitá formulace tak umožňuje jediný výklad, a to, že autorizace bude žalobci pozastavena do doby právní moci rozhodnutí o ukončení trestního řízení. Z napadeného rozhodnutí je tedy zcela zřejmé, po jakou dobu bude autorizace pozastavena. Tento nedostatek nelze považovat za vážnou vadu, která by způsobila nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

K návrhu na provedení důkazu usnesením žalovaného ze dne 2. 2. 2012, a nikoli jen protokolem, soud dodává, že zde není dán důvod pro jeho provedení. Usnesení bylo vyhlášeno při ústním jednání, přičemž jeho obsah je zaznamenán v protokolu o tomto jednání, který je součástí správního spisu. Soud má za to, že navrhovaný důkaz by tak nepřinesl do soudního řízení nic nového. Jak již bylo konstatováno výše, žalobce svůj návrh blíže nespecifikoval ani neuvedl, jaký význam by na nyní projednávanou věc mělo mít navrhované provedení důkazu předmětným usnesením.

Jelikož soud neshledal žádnou z žalobcem uplatněných žalobních námitek důvodnou a jelikož v řízení nevyšly najevo vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná, která byla ve věci samé úspěšná, byla v řízení právně zastoupena, podle ustálené judikatury správních soudů však nejde o účelně vynaložené náklady, neboť žalovaná jako orgán profesní

samosprávy by měla být schopna sama obhájit správnost svého rozhodnutí. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. března 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.